

bezpochyby patří výstup na nejvyšší horu ostrova Piton des Neiges. Čas od času se na jeho špičce objeví bílo, proto neige (francouzsky – sněh). Na celém ostrově platí v jeho výšce položených partiích, že je třeba si přivstat. Po poledni se hory začínou halit do mraků a mlhy. Krásný scénériem je určeno spíše ráno a dopoledne. Piton bývá v mracích už po osmém ráno. Cestu je tak lepší rozložit na dva dny. První dojít ze Cilaos k chatě v Caverne Dufour, což zabere tři až čtyři hodiny. Výstup je to velmi strmý. Druhý den brzy ráno pak zbývá zdolat závěrečné dvě hodiny k vrcholu.

Druhý z okruhů Cirque de Salazie je východním z onoho pomyslného trojlístku. Centrem je městečko Hell-Bourg, které je druhou alternativou pro zdolání nejvyššího vrcholku. V Salazie lze prozkoumat i opravdový deštný prales. Dvacetkilometrový trek vede z Hell-Bourgu do oblasti Forêt de Bélouve a Forêt de Bébour, kde rostou různé druhy orchidejí a další tropická květena. Pozoruhodný je též vodopád Voile de la Mariée (Nevěstin závoj). Do Salazie jezdí autobus ze severovýchodního pobřeží, z městečka St. André.

Zbývá nejméně dostupný ze všech tři okruhů – Mafate s několika vrcholky čnicími dva kilometry nad Indickým oceánem. Dostat se sem po silnici nejde – žádná sem nevede. Zbývají dvě možnosti. Buď po svých, nebo helikoptérou. Krajina je tu nejdívočejší, i když na náhorní plošině leží několik vesnic, nejvýše položená ve výšce 1540 metrů.

Na Réunionu existují dva základní typy turistických stezek: lesní stezky (routes forestières – značení RF) a horské stezky (sentiers). Mnoho z nich se spojuje do dobře značené a dobře udržované 80km trasy GR R1, která spojuje všechny tři okruhy. Na ní se napojuje novější GR R2, která z Mafate vede až na sopku. Na

Cestou na sopku Piton de la Fournaise

hlavní trasy navazují spousty dalších.

Krajina z Marsu

Kromě Francouzů vědí o Réunionu patrně i vulkanologové. Na tomto malém ostrově je dodnes velmi aktivní sopka Piton de la Fournaise. Leží v jihozápadní části a kvůli nebezpečí lávy a erupcím je v jejím stínu vylidněno. Vylézt na sopku vysokou 2510 metrů je však bezpečné. Pokud by hrozil výbuch, nikdo vás tam nepustí. A sopka nebouchá přece jen každý den.

Obvyklá cesta sem vede ze západního pobřeží ze St. Benoît po jediné silnici, která protíná ostrov. Cesta dává ideální příležitost poznat všechny možné vegetační stupně i diverzitu Réunionu. Od pobřeží s kokosovými palmami a banánovníky se silnice sune vzhůru kolem listnatých stromů, které by nepřekvapily ani u nás. Dále přicházejí jehličnany, travnaté pastviny s krávy jako vystřiženými z alpských pastvin, lišejníky, trsy trávy, červenobílé značky Pozor, sopka!. Pak téměř veškerá vegetace mizí. Jestliže silnice vedla doposud logicky vzhůru, nyní se prudce klatí dolů. Kam oko dohlédne, všude pusto a jen červené a černé kamení. Člověk si najednou připadá, jako by byl součástí družicového snímku z povrchu Marsu. Asfaltová silnice končí a přechází v uježděnou cestu po sopečné pemze. Pár

kilometrů lze ujít i pěšky. I v těch dvou tisících metrech nad mořem je to ale pořádná výheň. A s vodou je tady vážně problém. Malý pramínek mezi kamením, který se zničehonic objevuje, je jak kafe. Nikde ani náznak stínu. Vcelku rovinatá pasáž končí rozsáhlým kráterem, jehož stěny spadají kolmo dolů. V dále v kráteru lze spatřit Piton de la Fournaise, pár dalších vyvřelých útvarů a tu a tam malé lidičky posouvající se po vyšlapaných stezkách. Po nich je třeba jít, zhorší-li se počasí, nejsou tu orientační body. Od hrany kráteru k vulkánu a zpátky je to dlouhých 13 km, na něž je třeba si vyhradit pět hodin. Na okraji kráteru je možné využít horskou chatu.

Ač bývá Réunion někdy přezdívaný Perlou Indického oceánu, nikdy se nestal takovým hitem jako třeba Seychely nebo jen dvě stě kilometrů blízko Mauritius (spolu vytvářejí souostroví Maskarény). Réunion není tropickým rájem v řeči a pohodlnosti masové turistiky, je tropickým rájem pro ty, kteří hledají rozmanitost. ●

Jan Dražan

jan.drazan@economia.cz

S využitím Lonely Planet:

Mauritius, Réunion and Seychelles

Horské chaty

Na ostrově Réunion je zhruba deset horských chat (gites de montagne), které provozuje státní organizace Maison de la Montagne. Cirque de Mafate jich má pět. Čtyři leží na cestě mezi hlavním městem Saint Denis a Cirque de Salazie, dvě (jedna z nich Piton des Neiges gite) mezi Salazie a Cilaos. Chata stojí také u sopky. Budovy jsou v poměrně dobrém stavu, obecně lepší než třeba v samotné Francii. Energii získávají většinou ze solárních panelů. Ubytování je třeba si tu zajistit předem, a to nejen zarezervovat, ale i zaplatit v centru horalské organizace v St. Denis nebo v Cilaos. Ceny jsou sice velmi mírné, ale na každé chatě je dovoleno přespat jen dvě noci po sobě. Kromě „státních“ chat existuje ještě pár dalších soukromých chat. Kempování je možné i mimo oficiální tábořiště.

Internet

www.la-reunion-tourisme.com
homepages.starnet.fr/oceanindien
www.iledelareunion-nature.com

Snímky: Jan Dražan

Krajina kolem horského okruhu Cirque de Cilaos